

Stołeczny Magazyn POLICYJNY

MIESIĘCZNIK NR 1/3/2007

„Razem Bezpieczniej”

W ramach rządowego programu ograniczania przestępczości i aspołecznych zachowań „Razem bezpiecznie” szeroki zakres zadań przypisano Policji. Więcej: s. 3-4

Sądy 24-godzinne

Ustawa o trybie przyspieszonym ma nadać tempa postępowaniom, które ciągną się miesiącami, ale jej funkcjonowanie w kontekście organizacji pracy Policji będzie można realnie ocenić dopiero po kilku miesiącach. Więcej: s. 5

Spadek przestępczości, wzrost skuteczności – co dalej?

Spadek przestępczości o blisko 10% w porównaniu do roku 2005, wzrost skuteczności pracy stołecznej Policji i pierwsze miejsce KSP w rankingu komend wojewódzkich – tak podsumowaliśmy 2006 rok. Kierunki działań Komendy Stołecznej Policji na rok bieżący zostały wyznaczone w oparciu o analizę stanu bezpieczeństwa w Warszawie i powiatach. Ponadto rozpoczęto prace nad wytyczeniem nowych długofalowych celów, które mają usprawnić funkcjonowanie garnizonu stołecznego. Zgodnie z zapisami zarządzenia nr 159 KGP opracowywana jest Strategia Komendy Stołecznej Policji na lata 2007-2009.

Analiza przestępczości na terenie garnizonu stołecznego za 2 miesiące tego roku pokazuje, że rysujące się od kilku lat trendy zostały utrzymane. Ponad 1660 mniej przestępstw kryminalnych, ponad 1660 mniej przestępstw przeciwko mieniu, prawie 600 kradzieży mniej, prawie 690 mniej kradzieży z włamaniem, prawie 300 mniej kradzieży samochodów i ponad 250 mniej rozbojów.

O tym, czy dany teren jest uważany za bezpieczny świadczy także liczba bójek, pobić, rozbojów i zabójstw. Tych przestępstw także było znacznie mniej. W przypadku rozbojów, kradzieży i wymuszeń rozbójniczych spadek wynosił 37% (251 przestępstw mniej), w przypadku bójek i pobić – 28,1% mniej (34 przestępstwa mniej). Odnotowano wzrost ujawnialności przestępstw narkotykowych (I-II 2006 – 384, I – II 2007 – 497). Warto podkreślić, że praktycznie w każdej z wyżej wymienionych kategorii nastąpił wzrost skuteczności ścigania sprawców przestępstw. Ogółem wskaźnik przestępstw wynosi obecnie 58,5% (wzrost o 8,4%), w przypadku przestępstw kryminalnych – 47% (wzrost o 8,1%), przestępstw przeciwko mieniu – 35,4% (wzrost o 8,5%).

Dobre wyniki to nie tylko statystyka, to codzienna praca wszystkich funkcjonariuszy garnizonu. Ubiegły rok to przede wszystkim sukcesy, ale w zarządzaniu taką jednostką nie można uniknąć różnego rodzaju problemów. Jedną z trudnych kwestii, z którą KSP musi się uporać, jest spora ilość wakatów – blisko 700 na koniec roku ubiegłego. Na niedobór kadrowy składają się różne czynniki, wśród których niezwykle istotny jest aspekt finansowy. Problem ten jest stale monitorowany, a rozporządzenie ministra SWiA normujące warunki wzrostu uposażeń dla policjantów powinno nieco poprawić sytuację funkcjonariuszy i powstrzymać ich ewentualne odejścia ze służby.

Przed stołeczną Policją stoją także nowe zadania, wynikające z rządowego programu „Razem bezpieczniej”. Główne cele programu to zwiększenie poczucia bezpieczeństwa, zapobieganie przestępczości i aspołecznym zachowaniom, głównie poprzez współpracę z samorządami,

organizacjami pozarządowymi i społecznością lokalną oraz poprawa wizerunku Policji i wzrost zaufania społecznego do służb działających na rzecz poprawy bezpieczeństwa i porządku publicznego. Założenia tego programu są zbieżne z Priorytetami Komendanta Głównego Policji na lata 2007-2009. Do głównych założeń wytyczających kierunki działania Policji w najbliższych latach należy zaliczyć:

- Skuteczne zapobieganie i zdecydowaną eliminację przestępstw oraz wykroczeń szczególnie uciążliwych dla społeczności lokalnych,
  - Rozpoznawanie i zwalczanie przestępczości kryminalnej, gospodarczej i korupcyjnej, w tym przede wszystkim o charakterze zorganizowanym,
  - Doskonalenie przygotowań Policji do działań w sytuacjach kryzysowych,
  - Modernizację Policji ukierunkowaną na poprawę środowiska pracy policjantów i pracowników Policji,
  - Utrzymanie wysokiej społecznej oceny pracy Policji i poziomu poczucia bezpieczeństwa.
- Priorytety te determinują również wszystkie działania podejmowane w garnizonie stołecznym Policji.

Jednym z ważniejszych przedsięwzięć KSP w roku bieżącym – wynikających z zapisów zarządzenia nr 159 KGP w sprawie planowania i sprawozdawczości w Policji – jest wyznaczenie długofalowych celów. W związku z tym rozpoczęły się prace nad opracowaniem Strategii Komendy Stołecznej Policji na lata 2007-2009. Decyzją Komendanta Stołecznego Policji z dnia 9 marca br. został powołany zespół, którego głównym zadaniem jest opracowanie tego dokumentu do 13 kwietnia br. Wypracowane rozwiązania mają na celu usprawnienie pracy w garnizonie stołecznym, a także podtrzymanie dobrych trendów związanych ze spadkiem przestępczości oraz utrzymaniem wskaźników skuteczności ścigania na satysfakcjonującym poziomie, co jest głównym wyznacznikiem poczucia bezpieczeństwa wśród obywateli. Strategia będzie oparta na Priorytetach Komendanta Głównego Policji oraz rządowym programie ograniczania przestępczości i aspołecznych zachowań „Razem bezpieczniej” i zdefiniuje kierunki działań wszystkich policjantów w garnizonie stołecznym na najbliższe trzy lata.

Justyna Stachniewicz

(wykorzystano materiały Zespołu Prasowego KSP)

W dniu 19 marca 2007 roku zginął śmiercią tragiczną

st. sierż. Tomasz MALICZOWSKI

policjant Orkiestry Reprezentacyjnej Policji KSP
oraz Jego ukochana córka Basia

Wyrazy szczerego współczucia Rodzinie i Bliskim
składają

kierownictwo Komendy Stołecznej Policji
policjanci i pracownicy Policji
Gabinetu Komendanta Stołecznego Policji

STOŁECZNY MAGAZYN POLICYJNY

Miesięcznik Komendy Stołecznej Policji
1/3/2007

Wydawca: Komenda Stołeczna Policji
ul. Nowolipie 2, 00-150 Warszawa

Adres:

„Stołeczny Magazyn Policyjny”
Gabinet Komendanta Stołecznego Policji
ul. Nowolipie 2, 00-150 Warszawa
e-mail: redakcja@policja.waw.pl

Telefony: redakcja 603-88-04, 603-88-01
fax: 603-61-12

Druk: Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie
Redakcja zastrzega sobie prawo doboru tekstów
oraz dokonywania w nich zmian.

„Razem Bezpieczniej”

Rządowy program ograniczania przestępczości i aspołecznych zachowań „Razem bezpiecznie” został przyjęty Uchwałą Rady Ministrów nr 218/2006 z dnia 18.12.2006 r. Głównym koordynatorem działań realizowanych przez organy administracji rządowej w ramach programu jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji. Realizacja tego przedsięwzięcia nastąpi w okresie od 2007 r. do 2015 r. Szeroki zakres zadań przypisano Policji.

„Poczucie bezpieczeństwa – lub jego brak – przesądza o jakości życia i rozwoju społeczeństwa. Dlatego ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego należą do zasadniczych zadań państwa” – tak brzmi wstęp rządowego programu „Razem bezpiecznie”. W dokumencie czytamy:

Ogólne założenia programu

Żadne okoliczności nie mogą zdejmować z instytucji państwowych odpowiedzialności za wykonywanie zadań. Policja i inne formacje ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego nie powinny być zastępowane przez obywateli, czy organizacje społeczne. Jeżeli Policja i inne formacje zyskają na zaufaniu obywateli, jeśli zaczniemy działać razem – możemy zbudować społeczeństwo bardziej stabilne. Wymaga to od Policji zwiększenia skuteczności. Konieczne jest też zapewnienie mechanizmów stałej współpracy Policji, administracji rządowej i samorządowej, organizacji społecznych, ludzi aktywnych, aby poprawić bezpieczeństwo. Nie stanie się to z dnia na dzień. Jeżeli jednak zaczniemy naprawdę pracować razem, możemy osiągnąć cel, jakim jest bezpieczniejsze życie w naszym kraju.

Program „Razem bezpiecznie” ma ograniczyć skalę zjawisk i zachowań, które budzą powszechny sprzeciw i poczucie zagrożenia. Jest on zgodny z przyjętym przez Radę Ministrów dokumentem „Strategia Rozwoju Kraju 2007-2015”. Jednym z jego priorytetów jest „Budowa zintegrowanej wspólnoty społecznej i jej bezpieczeństwa”, w której realizację w pełni wpisuje się program „Razem bezpiecznie”.

W dokumencie tym wskazuje się, że „przy współpracy z lokalnymi społecznościami należy dążyć do tworzenia efektywnych lokalnych systemów bezpieczeństwa oraz wspierać działania na rzecz poprawy bezpieczeństwa lokalnego, w szczególności mając na celu ograniczenie najbardziej dotkliwej dla obywateli przestępczości pospolitej”. Program obejmować może wiele obszarów i być otwarty na wszelkie inicjatywy instytucjonalne i obywatelskie. Tak zbudowane bezpieczeństwo będzie traktowane przez społeczeństwo jako dobro wspólne.

Główne cele programu:

1. Wzrost realnego poczucia bezpieczeństwa w Polsce,
2. Wzrost poczucia bezpieczeństwa wśród mieszkańców Polski,
3. Zapobieganie przestępczości i aspołecznych zachowaniom poprzez zaktywizowanie i zdynamizowanie działań administracji rządowej na rzecz współpracy z administracją samorządową, organizacjami pozarządowymi i społecznością lokalną,

4. Poprawienie wizerunku Policji i wzrost zaufania społecznego do tej i innych służb działających na rzecz poprawy bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Do najważniejszych obszarów wymagających podjęcia działań w ramach programu należy zaliczyć:

- 4.1. Bezpieczeństwo w miejscach publicznych i w miejscu zamieszkania.
  - 4.1.A. Przemoc w rodzinie.
- 4.2. Bezpieczeństwo w szkole.
- 4.3. Bezpieczeństwo w środkach komunikacji publicznej.
- 4.4. Bezpieczeństwo w ruchu drogowym.
- 4.5. Bezpieczeństwo w działalności gospodarczej.
- 4.6. Ochrona dziedzictwa narodowego.

BEZPIECZEŃSTWO W MIEJSCACH PUBLICZNYCH I W MIEJSCU ZAMIESZKANIA

Założenia programu „Razem bezpiecznie” w wielu obszarach nakładają się na już prowadzone działania przez Komendę Stołeczną Policji:

- analiza zagrożeń bezpieczeństwa na podstawie **satelitarnej mapy Warszawy**, która pozwala na graficznie przejrzystą **prezentację miejsc szczególnie niebezpiecznych** na terenie m.st. Warszawy, gdzie kierowane są dodatkowe patrole,
- **doskonalenie codziennej służby:**
  - **dokładna analiza stanu zagrożenia** – w miejsca szczególnie niebezpieczne kierowane są środki i siły policyjne,
  - wdrożenie koncepcji **koordynacji służby prewencyjnej na obszarze działania KSP**,
  - **przesunięcie do służby prewencyjnej i kryminalnej ponad 360 etatów policyjnych**,
  - **nowoczesny monitoring** – ponad 400 kamer przez cały czas śledzi newralgiczne miejsca Warszawy oraz metro. W Stołecznym Stanowisku Kierowania KSP koordynowane są działania funkcjonariuszy na terenie stolicy. Do tego celu wykorzystywany jest System Wspomagania Dowodzenia, który odnotowuje miesięcznie od 25 tys. do 30 tys. zgłoszeń,
  - **doskonalenie mechanizmów zapewnienia bezpieczeństwa w czasie imprez masowych** – w roku 2006 warszawska Policja zabezpieczała blisko 4 tys. różnorodnych zgromadzeń, imprez, uroczystości, spotkań, wizyt oraz innego rodzaju wydarzeń,
  - **współpraca z samorządami**, które współuczestniczą także w wielu policyjnych przedsięwzięciach prewencyjnych: służby **ponadnormatywne, etaty dzielnicowych, a także rewiry**

dzielnicowych – stanowiące wyjście naprzeciw oczekiwaniom społecznym,

- **na podstawie zawartych porozumień** realizowana jest współpraca m.in.: z Żandarmerią Wojskową, Służbą Ochrony Kolei, Strażą Miejską,
- zaangażowanie podmiotów pozapolicyjnych, aktywizujących obywateli do współpracy – program „**Reaguj. Powiadom. Nie Toleruj**” oparty na idei informowania Policji przez mieszkańców Warszawy i okolic o wszystkim, co niepokoi. (Realizacja: jednostki organizacyjne KSP, Wydział Wywiadowczo-Patrolowy, Stołeczne Stanowisko Kierowania, Wydział Prewencji, Wydział Teleinformatyki, Oddział Prewencji Policji)

Zadania do realizacji:

- zorganizowanie do końca 2007 r. **ogólnodostępnych punktów informacyjnych dla obywateli**,
- realizacja programu prewencyjnego „**Przejrzysta Warszawa**” – monitoring osiedlowy,
- przekazanie przez Policję części zadań innym podmiotom takim jak: Straż Graniczna, Służba Więzienna,
- aktywizacja służby dzielnicowej jako policjanta pierwszego kontaktu,
- promowanie monitoringu wizyjnego i technicznych środków wspierających bezpieczeństwo,
- działania na rzecz propagowania programu „Razem bezpiecznie”,
- promocja Banku Dobrych Praktyk,
- efektywne wykorzystanie służb Policji i Straży Miejskiej,
- organizacja spotkań przedstawicieli Policji ze społecznościami lokalnymi,
- uregulowanie sposobów pozyskiwania i gromadzenia informacji od podmiotów pozapolicyjnych,
- wykorzystanie narzędzi takich jak komunikator internetowy Gadu-Gadu.

PRZEMOC W RODZINIE

- zadania Komendy Stołecznej Policji **w zakresie przestrzegania praw człowieka oraz ochrony ofiar przestępstw realizuje** powołany przez komendanta stołecznego **Pełnomocnik ds. Ochrony Praw Człowieka**, m.in. przez: **gromadzenie dobrych praktyk** w zakresie ochrony praw człowieka i ofiar przestępstw oraz ich upowszechnianie wśród policjantów, monitorowanie zjawiska dyskryminacji rasowej, w tym antysemityzmu i ksenofobii oraz podejmowanych działań Policji na rzecz współpracy z mniejszościami narodowymi i etnicznymi, jak również przeciwdziałania handlowi ludźmi i **przemocy domowej**,

• w ramach programu Unii Europejskiej DAPHNE II KSP realizowała projekt „Przerwać znową milczenia – policjant pierwszego kontaktu sprzymierzeńcem ofiar przestępstw „czterech ścian”. Głównym zagadnieniem programu jest ochrona i walka z szeroko pojętą przemocą wobec kobiet, dzieci i młodzieży oraz ochrona ofiar przemocy i tzw. grup ryzyka, czyli osób mogących doznać przemocy w każdej formie. **Komenda Stołeczna Policji jest pierwszą jednostką w kraju, która zorganizowała takie warsztaty.** Policjanci z Helsinek, Rygi, Wilna i Warszawy wspólnie pracowali nad stworzeniem metod pomocy ofiarom przemocy w rodzinie. Wymiernym efektem realizacji programu będzie **podręcznik dla policjantów**, który pomoże im odpowiednio postępować z ofiarami przemocy domowej, udzielać im pomocy, a także współpracować z instytucjami społecznymi. (Realizacja: jednostki organizacyjne KSP, Pełnomocnik ds. Ochrony Praw Człowieka i Ofiary KSP)

Zadania do realizacji:

• podniesienie skuteczności procedury tzw. Niebieskiej Karty poprzez np. zwiększenie liczby szkoleń oraz poszerzenie współpracy instytucji i organizacji świadczących pomoc prawną, psychologiczną i socjalną.

BEZPIECZEŃSTWO W SZKOLE

- na podstawie **porozumienia o współpracy Policji i Straży Miejskiej w Warszawie funkcjonują 103 patrole szkolne** (w tym 43 mieszane i 60 składających się wyłącznie z funkcjonariuszy Straży Miejskiej). Służba w patrolach szkolnych **realizowana jest od 7 lat** na terenie podległym Komendzie Stołecznej Policji,

• realizacja programu „**Bezpieczna droga do szkoły**” – mając na uwadze poprawę bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w ruchu drogowym na początku września każdego roku na terenie Warszawy i powiatów ościennych podejmowane są **działania o charakterze profilaktyczno-prewencyjnym w szkołach podstawowych, gimnazjach i innych placówkach oświatowych oraz wśród nauczycieli, rodziców, opiekunów i innych uczestników ruchu drogowego,**

• **program „Edukacja prawna w szkołach z udziałem warszawskiej Policji”** ma na celu poszerzenie działalności profilaktyczno-edukacyjnej stołecznej Policji poprzez wydawanie broszur informacyjnych, opracowywanie projektów materiałów edukacyjno-informacyjnych, inicjowanie spotkań z radami osiedli, wspólnymi parafialnymi oraz innymi podmiotami,

• **wyeliminowanie przestępczości narkotykowej z placówek oświatowych** i innych miejsc przebywania dzieci i młodzieży to główny cel zainicjowanych przez stołecznych policjantów działań pn. „**Warszawa wolna od narkotyków**”. Program określa zasady współpracy Policji ze Strażą Miejską oraz komórkami organizacyjnymi Urzędu m.st. Warszawy w zakresie ograniczenia zjawiska używania narkoty-

ków i tym samym zahamowania tempa wzrostu popytu na narkotyki. Działaniem będą towarzyszyć czynności profilaktyczno-edukacyjne, tj. organizacja i przeprowadzenie szkoleń dla dyrektorów warszawskich szkół i wytypowanych policjantów z podległych jednostek organizacyjnych w zakresie rozpoznawania pierwszych symptomów świadczących o kontakcie ucznia ze środowiskiem narkotycznym oraz rodzajów środków psychoaktywnych i objawów, jakie mogą wystąpić po ich zażyciu.

(Realizacja: jednostki organizacyjne KSP, Wydział Wywiadowczo-Patrolowy, Oddział Prewencji Policji, Wydział Prewencji)

Zadania do realizacji:

• prowadzenie edukacji w placówkach oświatowych na rzecz bezpieczeństwa poprzez realizację programu „Edukacja prawna w szkołach” i „Warszawa wolna od narkotyków”.

BEZPIECZEŃSTWO W ŚRODKACH KOMUNIKACJI PUBLICZNEJ

• program „**SEKTOR**” – realizowany w porozumieniu z Urzędem m.st. Warszawy przy udziale Straży Miejskiej i Żandarmerii Wojskowej. Poprzez wprowadzenie **monitoringu miejskiego oraz patroli ponadnormatywnych została ograniczona przestępczość, a także zjawiska patologii społecznej w centrum Warszawy,**

• program „**SEKTOR II**” – więcej patroli kierowanych jest na teren działania poszczególnych jednostek KSP,

• **program „KOMUNIKACJA”** – prewencyjny projekt **ograniczenia przestępczości oraz poprawy bezpieczeństwa w środkach komunikacji, wspólne patrole policjantów ze strażnikami miejskimi** oraz funkcjonariuszami **Służby Ochrony Kolei,**

• „**MIASTO**” – koncentracja sił funkcjonariuszy **w najbardziej zagrożonych miejscach stolicy, wyznaczonych w oparciu o informacje** uzyskane od społeczności lokalnych oraz na podstawie policyjnych **analiz stanu bezpieczeństwa.**

(Realizacja: Wydział Wywiadowczo-Patrolowy, OPP w Warszawie, Wydział Prewencji)

Zadania do realizacji:

• współpraca z podmiotami pozapolicyjnymi takimi jak Straż Miejska, Służba Ochrony Kolei, Żandarmeria Wojskowa w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa w środkach komunikacji publicznej.

BEZPIECZEŃSTWO W RUCHU DROGOWYM

• eliminowanie z dróg tych, którzy siadają za kierownicę po wypiciu alkoholu, jest realizowane w ramach programu „**Trzeźwy poranek**”, policjanci prowadzą **zmasowane kontrole trzeźwości kierowców** we wczesnych godzinach rannych w Warszawie. W ten sposób wypełniane jest jedno z zaleceń Komisji Europejskiej, zawartych w Białej Księdze Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego,

• w celu zmniejszenia liczby wypadków, szczególnie tych o najtragiczniejszych skutkach, stołeczna Policja zainicjowała akcje: „**Piątkowy**

wieczór”, „**Pamiętaj, masz jedno życie**”, „**Bezpieczny pieszy**”, „**Noga z gazą**”,

• działając prewencyjnie, po serii wypadków śmiertelnych w Warszawie, spowodowanych przez młodych kierowców, Wydział Ruchu Drogowego KSP oraz Krajowa Rada Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego opracowały **prezentacje multimedialne dla dzieci i młodzieży dotyczące bezpiecznego poruszania się po ulicach,**

• powołanie **Społecznej Rady Konsultacyjnej ds. Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego**, która tworzy platformę współpracy na rzecz bezpieczeństwa użytkowników dróg,

• w ramach działań zmierzających do poprawy bezpieczeństwa w ruchu drogowym powołano **Harcerską Służbę Ruchu Drogowego**, której celem jest kształtowanie właściwych postaw u młodego pokolenia.

(Realizacja: Wydział Ruchu Drogowego)

Zadania do realizacji:

• promowanie właściwych postaw oraz zasad zachowania w ruchu drogowym w środkach masowego przekazu,

• systematyczne ocenianie efektów podejmowanych działań i dokonywanie korekt,

• podejmowanie działań kontrolno-prewencyjnych zmierzających do **eliminacji nietrzeźwych kierujących, ograniczenia prędkości jazdy, nieprawidłowości w przewozie osób w szczególności dzieci i młodzieży.**

BEZPIECZEŃSTWO

W DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

• Komenda Stołeczna Policji w porozumieniu z Urzędem m.st. Warszawy wprowadziła do realizacji program profilaktyczny pn.: „**STREFA BEZPIECZNYCH USŁUG**”. Głównym jego założeniem jest **zwiększenie poczucia bezpieczeństwa klientów** super i hipermarketów, dyskotek, kawiarni, restauracji oraz terenów do nich przyległych, poprzez organizowanie działań profilaktycznych ukierunkowanych na zmniejszenie skali negatywnych zjawisk. Działania będą prowadzone długofalowo celem wytworzenia odpowiedniej atmosfery dla skutecznego zainteresowania nim zarówno mieszkańców stolicy, jak też podmiotów uczestniczących. Realizacja programu przewidziana jest na lata 2006/2009 z możliwością dalszej kontynuacji. W celu dokonania rzetelnej, zgodnej ze stanem faktycznym oceny poziomu bezpieczeństwa zapewnianego przez podmiot uczestniczący, przewidziany został **półroczny cykl opiniowania** uczestnika programu – przyznania certyfikatu.

(Realizacja: jednostki organizacyjne KSP, Wydział Prewencji)

Zadania do realizacji:

• opracowanie poradnika bezpieczeństwa dla drobnych przedsiębiorców do końca 2007 r.,

• wspieranie przez Policję dialogu i partnerstwa dla bezpieczeństwa we współpracy z administracją samorządową.

Gabinet Komendanta Stołecznego Policji

(wykorzystano informacje ze strony www.mswia.gov.pl)

Sądy 24-godzinne

12 marca br. weszła w życie ustawa o tzw. sądach 24-godzinnych. Zgodnie z jej zapisami policja i prokuratura będą miały 48 godzin, by sprawcę zatrzymanego na gorącym uczynku przekazać sądowi. Sąd będzie miał 24 godziny na wydanie wyroku. Ustawa o trybie przyspieszonym ma nadać tempa postępowaniom, które ciągną się miesiącami, ale jej funkcjonowanie w kontekście organizacji pracy Policji będzie można realnie ocenić dopiero po kilku miesiącach.

Postępowania przygotowawcze prowadzone w trybie przyspieszonym wyeliminują przewlekłość w sprawach, w których sprawca jest znany z uwagi na ujęcie go na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa lub bezpośrednio potem, a okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości. Obowiązek doprowadzenia sprawcy przestępstwa do sądu w ciągu 48 godzin i jego osądzenie zapobiegnie próbom unikania przez sprawców odpowiedzialności karnej. Ukrywanie się, nie odbieranie wezwań oraz inne działania sprawców stanowiły przyczynę przewlekłości szeregu postępowań karnych. Postępowanie przyspieszone usprawni i zwiększy tempo realizacji zadań ścigania oraz karania sprawców. Ujęcie sprawcy danego przestępstwa na gorącym uczynku, w pościgu stanowiącej jedną z przesłanek dopuszczalności trybu przyspieszonego ułatwi w dużym stopniu postępowanie dowodowe. Zgodnie z art. 517b § 3 kpk można zaniechać dochodzenia albo przeprowadzić je w niezbędnym zakresie – nie jest wymagane sporządzenie postanowienia o wszczęciu dochodzenia, przedstawieniu zarzutów oraz zamknięciu dochodzenia, nawet pozostawiając

co do zasady przesłuchanie osoby podejrzanej w charakterze podejrzanego prokuratorowi. Zamiast aktu oskarżenia funkcjonariusz Policji sporządza wniosek o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym i przedstawia prokuratorowi, który go zatwierdza i kieruje do sądu. W niektórych sprawach zajdzie konieczność wezwania do udziału w czynnościach biegłego lub tłumacza. Z uwagi na termin wykonania tych czynności ograniczony w czasie do 48 godzin należy zakładać dokonywanie ich w nocy. Policjant, który ujawnił zdarzenie i zatrzymał sprawcę będzie w sądzie najczęściej jedynym świadkiem popełnienia przestępstwa i będzie przebywać z zatrzymanym w sądzie w oczekiwaniu na rozprawę, co wiąże się z tym, iż nie będzie pełnił swojej służby. W postępowaniu prowadzonym w trybie przyspieszonym obowiązkowo należy ustalić dane o karalności, o stosunkach majątkowych sprawcy, które powinny być zebrane w ciągu 48 godzin, co dla Policji nie zawsze będzie możliwe. Ulegną zmniejszeniu koszty pracy Policji, która będzie doprowadzać sprawców do sądu, ale zostanie zwolniona z obowiązku przeprowadzenia wielu czynności procesowych i ich

szczegółowego dokumentowania. W efekcie pozwoli to zaoszczędzić czas pracy funkcjonariuszy i skierować siły do innych zadań. Doprowadzenie sprawcy do sądu po popełnieniu przestępstwa i powiadomienie świadków o terminie rozprawy przez Policję pozwoli na uniknięcie konieczności wielokrotnego i kosztownego doręczania wezwań do sądu. Biorąc pod uwagę powyższe, wprowadzenie do procedury karnej postępowania przyspieszonego można uznać za dobre rozwiązanie. Rozwiązanie to znacznie przyspieszy drogę postępowania i pozwoli odciążać Policję od zmundnych postępowań przygotowawczych prowadzonych i powtarzanych przez prokuraturę, później przez sąd, czego nie będzie podczas sądenia w trybie przyspieszonym. Poza tym sprawy rozpatrywane w trybie przyspieszonym są łatwe od strony dowodowej, gdyż sprawców zatrzymano na gorącym uczynku. Nie bez znaczenia jest rola prewencyjna – przestępcy przestaną być bezkarni. Po dłuższym funkcjonowaniu postępowania przyspieszonego będzie można ocenić, czy ograniczono zjawisko drobnej przestępczości i czy wzrosło poczucie bezpieczeństwa obywateli. *podinsp. Marek Kwalek*

Jak pracuje stołeczna Policja?

Kulturalni, pomocni i udzielający niezbędnych informacji – tak w zdecydowanej większości ocenili pracę stołecznych policjantów mieszkańcy zgłaszający interwencje do Stołecznego Stanowiska Kierowania Komendy Stołecznej Policji. Niestety czas oczekiwania na przybycie patrolu jest w dłużej respondentów nadal zbyt długi. Telefoniczne badanie przeprowadzono w 2006 r.

W badaniu telefonicznym, którego celem było poznanie opinii i spostrzeżeń społeczeństwa na temat pracy stołecznej Policji uczestniczyło **1050 osób wybranych losowo z bazy danych Stołecznego Stanowiska Kierowania Komendy Stołecznej Policji.**

W sondażu wykorzystano kwestionariusz ankiety uwzględniający takie elementy, jak: chęć udzielenia pomocy, kulturę osobistą, udzielenie potrzebnych informacji, czas oczekiwania, akceptację czasu oczekiwania.

Ankieta została skonstruowana w sposób umożliwiający dokonanie oceny w skali dwustopniowej, z wykorzystaniem wariantu odpowiedzi *tak* lub *nie* (wyjątek stanowiło pytanie dotyczące czasu oczekiwania na przybycie patrolu).

Analiza badania ankietowego wskazuje, że policjanci, którzy przybyli na miejsce zdarzenia: **chcieli pomóc w 93,7%** przypadków, **odnosili się kulturalnie w 99,1%** przypadków, **udzielili potrzebnych informacji w 93,8%** przypadków.

Czas oczekiwania na przybycie patrolu policyjnego **zaakceptowało 82,4% osób** zgłaszających interwencje. Zgodnie z zastosowaną w kwestionariuszu skalą, dotyczącą czasu oczekiwania na przybycie załogi interwencyjnej

respondenci wskazali odpowiednio: 5 min. – 18,7% osób, **10 min. – 22,3% osób**, 15 min. – 19,7% osób, 20 min. – 9,1% osób, 25 min. – 3,4% osób, 30 min. – 10,3% osób, powyżej 30 min. – 16,5% osób.

W ramach przeprowadzanej ankiety telefonicznej respondenci mieli możliwość przekazania dodatkowych uwag, związanych z przeprowadzanymi interwencjami.

Przeprowadzona analiza badania telefonicznego wykazuje pozytywną opinię uczestników badania w przeważającej liczbie przypadków. Zdecydowanie **dotatnio oceniona została kultura osobista policjantów** przeprowadzających interwencje (99,1%). **Najniższy wynik uzyskano w przypadku czasu oczekiwania** na przybycie patrolu. W tej kwestii akceptację wyraziło 82,4% osób. **Najdłuższy czas oczekiwania dotyczył zgłoszonych zdarzeń drogowych.**

Istotny wpływ na ocenę pracy stołecznej Policji oraz kształtowanie jej wizerunku w społeczeństwie mają **również negatywne opinie, dotyczące postawy i zachowania policjantów** podejmujących interwencje. Stanowią one powinny podstawę do poprawy tego elementu działania Policji. *Gabinet Komendanta Stołecznego Policji*

Od redakcji

Szanowni Państwo,

„Stołeczny Magazyn Policyjny” to czasopismo skierowane do policjantów i pracowników garnizonu stołecznego. Na łamach miesięcznika staramy się prezentować dokonania i sylwetki policjantów KSP, informować o istotnych wydarzeniach, aktualnych przepisach prawnych, publikujemy opracowania, które mogą być użyteczne w codziennej służbie i pracy.

W grudniu 2006 roku Gabinet Komendanta Stołecznego Policji zwrócił się do kierowników komórek i jednostek organizacyjnych KSP z prośbą o wyrażenie opinii na temat oczekiwanego zakresu tematycznego miesięcznika, który powinien się w nim znaleźć. Nadesłano dużo odpowiedzi, a zgłoszone propozycje związane były z tematyką prawną (m.in. zmian w prawie, nowelizacji i wykładni przepisów itp.). Ponadto zwrócono uwagę na brak lub zbyt małą liczbę informacji zawierających treści edukacyjne, instruktażowe z różnych dziedzin pracy policyjnej, jak również psychologii oraz szeroko pojętego poradnictwa w zakresie służby. Podkreślano konieczność stworzenia policjantom i pracownikom możliwości przedstawienia swoich opinii.

Chcielibyśmy, aby przy Państwa współpracy, miesięcznik stał się forum wymiany doświadczeń i sposobów rozwiązywania problemów istotnych dla środowiska policyjnego. W związku z tym prosimy o Państwa listy na adres e-mail: redakcja@policja.waw.pl

Fundusze unijne

Pozyskiwanie funduszy unijnych jest jednym z najważniejszych obszarów działań Zespołu Funduszy Pomocowych Komendy Stołecznej Policji. Aktywność w tym zakresie ma już trzyletnią tradycję. Pierwsze pozyskane fundusze zapoczątkowało dynamiczną współpracę z partnerami zagranicznymi i rozszerzyło znacznie spektrum działania KSP w tym zakresie. Współpraca zagraniczna oraz wykorzystywanie nawiązanych kontaktów w doskonaleniu zawodowym policjantów, wymianie doświadczeń i dobrych praktyk z policjami krajów UE jest jedną z najważniejszych aktywności i fundamentem kontaktów międzynarodowych KSP.

Zespół Funduszy Pomocowych stara się kontynuować te tradycje partycypując we wszystkich dostępnych formach pozyskiwania funduszy europejskich.

W ostatnich latach naszą działalność koncentrujemy na projektach finansowanych z programów pomocowych (Młodzież, Daphne II, AGIS, Leonardo da Vinci), Norweskiego Mechanizmu Finansowego oraz Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Ten artykuł jest początkiem cyklicznej informacji, która ukaże się w niniejszym czasopiśmie, na temat poszczególnych programów i projektów Komendy Stołecznej Policji, które są finansowane ze środków UE.

Jednym z takich programów jest program Leonardo da Vinci, w ramach którego Komenda Stołeczna Policji opracowała pięć projektów, z których dwa zostały zrealizowane w latach 2005-2006, dwa – są w trakcie realizacji i jeden – czeka na ocenę Komisji.

Jednym z realizowanych obecnie projektów w ramach programu Leonardo da Vinci jest projekt pt. „**Jakość i Doskonalenie Służby Społeczeństwu – europejska współpraca policyjna w kształceniu kadr**”.

Celem projektu jest poprawa umiejętności i kompetencji kadry kierowniczej KSP w zakresie doskonalenia działań jednostki poprzez wykorzystanie nowoczesnych metod usprawniają-

cych pracę Policji, jak również dzięki wykorzystaniu doświadczeń partnerów przy kształtowaniu polityki medialnej i kreowaniu pozytywnego wizerunku warszawskiej Policji. Kadra kierownicza komendy stołecznej w ramach realizacji zadań projektowych odwiedziła Policję rejonu Skåne w Malmö – Szwecji, Stołeczną Policję w Dublinie – Irlandia, Policję regionu Haagland – Holandia, Policję regionu West Mercia – Wielka Brytania. O szczegółach realizacji wszystkich projektów będziemy również na bieżąco informować Państwa na stronie internetowej Komendy Stołecznej Policji.

Olga Czuba-Czubiak

Kierownik Zespołu Funduszy Pomocowych KSP

Policjant wobec przemocy

Ponad 7,5 tys. osób pokrzywdzonych, w tym 5518 kobiet i 1005 dzieci do 13 roku życia, 6012 interwencji policyjnych w sprawach związanych z przemocą w rodzinie – te dane za ubiegły rok obrazują skalę zjawiska na terenie działania Policji w garnizonie stołecznym. Najczęściej osobą, która jako pierwsza ma kontakt z ofiarą przemocy jest interweniujący policjant. To w dużej mierze od niego zależy czy ofiara uświadomi sobie swoją sytuację i podejmie próby przeciwdziałania dalszym aktom przemocy. Sytuacja ta nakłada na policjanta olbrzymią odpowiedzialność, dlatego publikujemy kilka psychologicznych i proceduralnych wskazówek, które mogą okazać się cenne podczas interwencji.

SYMPTOMY PRZEMOCY W RODZINIE

Policjanci często spotykają się z trudnymi interwencjami, których przyczyną nierzadko jest przemoc domowa. Osoby, które zwracają się po pomoc przeżyły coś strasznego, traumatycznego. Warto znać objawy przemocy oraz konsekwencje, jakie ona pociąga za sobą. Wiedza ta pozwoli zrozumieć człowieka, który znalazł się w trudnej sytuacji.

Czym jest przemoc domowa?

Przemoc to zjawisko, które lubi się powtarzać, dlatego nie można zostawić jej bezkarnie. Wynika ona z działań człowieka, które nie są przypadkowe. Należy pamiętać, że przemoc zawsze jest intencjonalna. Istotą przemocy jest naruszenie praw i dóbr osobistych człowieka, które uniemożliwia mu swobodę. Za przemoc zawsze odpowiedzialny jest sprawca bez względu na to, co zrobiła ofiara.

Jakie są skutki przemocy w rodzinie?

Sytuacja wewnętrzna osoby doznającej przemocy:

- *Sfera ciała* – wszelkiego rodzaju obrażenia fizyczne.
- *Sfera umysłu* – następuje głęboka przemiana sposobu myślenia. Ofiara próbuje zrozumieć, dlaczego kochana osoba ją tak krzywdzi.
- *Sfera uczuć* – najczęściej występują takie emocje jak: lęk, strach, stłumiony gniew, poczucie zagrożenia, bezradność, poczucie wstydu i winy, charakterystyczna jest również zmienność nastrojów oraz słaba kontrola emocji.
- *Struktura „Ja”* – ofiara traci wiarę we własne siły i własną wartość, czuje bezsilność, brak zdol-

ności do podejmowania racjonalnych decyzji, nie umie określić granic swojego terytorium psychologicznego oraz ma problem w rozwoju poczucia własnej tożsamości.

- *Zachowanie* – irracjonalne polegające na wycofaniu się, ofiara nie podejmuje żadnych działań, staje się odrętwiała, zmęczona, apatyczna, wykazuje małe zainteresowanie światem.

- *Objawy społeczne* – nieufność i nieumiejętność nawiązywania kontaktów z innymi ludźmi. Wyuczona bezradność – pojawia się, kiedy ofiara uwierzy w bezradność, cała percepcja jej sytuacji wypełnia się tym przekonaniem i wówczas staje się ona pasywna i bezradna. Charakterystyczny jest spadek poczucia kompetencji.

Jak rozmawiać z ofiarami przemocy?

- Okazać szacunek i zrozumienie, decyzja o wezwaniu pomocy jest próbą przeciwstawienia się sprawcy, podejmowaną często w sytuacji skrajnego poczucia zagrożenia i desperacji;
- Być uważnym na sygnały, które mogą świadczyć o stosowaniu przemocy takie jak: ślady pobicia, lęk, przerażenie, nierównowaga emocjonalna, płacz, rozdrażnienie, apatia;
- Zapewnić, że celem przyjazdu jest udzielenie pomocy;
- Uważnie słuchać relacji z przebiegu zdarzenia;
- Wyraźnie nazwać, że to, co spotkało tę osobę jest przemocą a nie konfliktem, który można rozstrzygnąć wymuszając na sprawcy obietnicę poprawy;
- Poinformować, że przemoc uznawana jest w świetle prawa za przestępstwo;

- Zapewnić ofiarę, że nie jest winna temu, co się stało. Ofiary przemocy domowej całymi latami poddawane są specyficznemu „praniu mózgu”, którego celem jest przekonanie ofiary, że to ich wina oraz że na nic lepszego nie zasługują;

- Zapewnić ofiarę przemocy, że prawo jest po jej stronie i że ma prawo się bronić;

- Dostarczyć pisemnych informacji: gdzie i jaką pomoc może uzyskać oraz zachęcić do skorzystania z niej. Należy pamiętać, że decyzja o czasie i sposobie szukania pomocy zależy od ofiary. To, co jest ważne, to pokazanie różnych możliwości pomocy.

Czego należy unikać podczas pierwszego kontaktu z ofiarą przemocy?

- Nie należy rozmawiać jednocześnie z ofiarą i sprawcą;
- Unikać własnej interpretacji oceny sytuacji, w pierwszym kontakcie może być ona zbyt pochopna;
- Unikać okazywania zniecierpliwienia, irytacji i złości;
- Nie obciążać ofiary odpowiedzialnością i winą za to, co się zdarzyło;
- Nie namawiać jej, żeby pogodziła się ze swoją sytuacją;
- Nie bagatelizować jej problemu;
- Nie sugerować rozwodu, jako rozwiązania sytuacji, rozwód w przeciwieństwie do sprawy karnej jest prywatną sprawą każdego człowieka;
- Nie obciążać winą ofiary za to, że kiedyś nie szukała pomocy, z jej punktu widzenia było to niemożliwe.

Pamiętajmy, że każdy z nas ma prawo do godnego i bezpiecznego życia. Policja, prokuratura oraz sądy mają obowiązek pomóc osobie doświadczającej przemocy w realizacji tych praw.

Magdalena Jagodzińska, Zespół Psychologów WK KSP

NIEBIESKIE KARTY – „KULA U NOGI POLICJANTA?”

Przemoc domowa to specyficzne zagadnienie, wymagające nieco innego podejścia. To wykazanie zaangażowania, zrozumienia i zdecydowanie większej efektywności udzielania pomocy niż w przypadku innych form przemocy. Właśnie Policja ma tu do odegrania niezmiernie ważną, aczkolwiek trudną, a niekiedy i niewdzięczną rolę. To od skuteczności interwencji zależeć będzie, czy udzielana pomoc przez instytucje przyniesie oczekiwane efekty. To od tego, w jaką wiedzę „uzbroimy” ofiarę przemocy, zależeć może dalszy jej los. Musimy pamiętać, że agresor czyniący w rodzinie piekło, wcześniej czy później wróci do ofiary i z wielokrotnie mocniejszą siłą może w nią uderzyć. Potem ofiary czy też świadkowie wycofują zeznania, a eskalacja agresji przybiera coraz to inne oblicze. Dlatego ogromna rzesza policjantów uważa (i słusznie), że prowadzenie spraw z art. 207 kk to najtrudniejsze, kłopotliwe, wrażliwe i niewdzięczne zajęcie w naszej robocie. Czy stanowi więc swego rodzaju przysłowiową „kulę u nogi”? Jestem przekonany, że nie!

Pierwsze prace nad Niebieską Kartą rozpoczęły się już w 1994 roku w środowisku specjalistów z Komendy Głównej Policji, Komendy Stołecznej i Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Ich pilotaż miał miejsce w roku 1997 w ochockiej komendzie przy ulicy Opaczewskiej. Doskonale wiemy, że początki każdego pomysłu napotykają na opór „materii”. Tak też było i w przypadku Niebieskich Kart. Niechęć do nowego, wchodzenie w sferę spraw rodzinnych, wypełnianie kolejnych druków, angażowanie dzielnicowego do spotkań z rodziną dotkniętą problemem przemocy, nawiązywanie nowych kontaktów z kolejnymi instytucjami, obowiązek podnoszenia kwalifikacji poprzez uczestnictwo w szkoleniach, seminariach, konferencjach, to wszystko stanowiło problem dla policjanta. Jednak z upływem czasu oraz dzięki nawiązywaniu współpracy z przedstawicielami instytucji wyspecjalizowanych w niesieniu pomocy ofiarom przemocy domowej, nasze myślenie przybierało inny wymiar. To między innymi dzięki tym ludziom wielu z nas przewartościowało myślenie o tym czy Policja powinna, czy też nie powinna zajmować się tym trudnym zagadnieniem. Policjanci służb patrolowych, dzielnicowi, dochodzeniowcy i dyżurni jednostek, zaczęli patrzeć zupełnie inaczej na bitą i maltretowaną rodzinę, w której rozgrywa się ogromny dramat. Dramat, który w bardzo wielu przypadkach trwał latami zamknięty w czterech ścianach i był akceptowany przez najbliższych czy też sąsiadów. Nie ulega żadnej wątpliwo-

ści, że również dzięki tej procedurze, staliśmy się wrażliwi na ludzką krzywdę. Mogę wskazać wielu policjantów, którzy zaangażowali się w niesienie pomocy ofiarom przemocy domowej. Realizując zadania ujęte w procedurze, pokazują ofierze alternatywę dla dotychczasowej jej życia. Jednocześnie budują właściwy wizerunek naszej formacji. Konkludując, czy komuś się to podoba czy też nie, Niebieska Karta na stałe wpisała się w pracę polskiej Policji. Pamiętajmy, każdy ma prawo do życia w godności, spokoju i poszanowaniu jego praw. Natomiast My policjanci, wstąpiliśmy w nasze szeregi po to, by te prawa innym gwarantować!

Procedura interwencji Policji wobec przemocy w rodzinie pod nazwą Niebieskiej Karty, porządkuje podejmowane interwencje, służy takiemu opisowi sytuacji, który umożliwi kontynuowanie działań przeciwdziałających przemocy domowej przez dzielnicowego i ułatwia współdziałanie pomiędzy innymi instytucjami. Ujęta jest w określone ramy prawne poprzez Zarządzenie nr 21 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 grudnia 2002 roku.

Realizacja procedury Niebieskich Kart przez policjantów

Zadania policjanta przyjmującego zgłoszenie (telefoniczne, osobiste, przez świadka)

1. zebranie wstępnych, w miarę możliwości precyzyjnych informacji o zdarzeniu, ze szczególnym zwróceniem uwagi na:
  - czas i miejsce zaistnienia przemocy,
  - rodzaj przemocy i czy zostało użyte niebezpieczne narzędzie,
  - czy jest potrzebna pomoc medyczna,
  - czy sprawca działał pod wpływem alkoholu, środków odurzających,
  - gdzie aktualnie przebywa ofiara i sprawca,
  - czy są obecne dzieci,
2. zarejestrowanie zgłoszenia i danych osób zgłaszających,
3. zlecenie interwencji.

Postawa jaką powinien przyjąć przyjmujący zgłoszenie

- pierwszy kontakt jest bardzo ważny więc powinien przebiegać w atmosferze zrozumienia
- sposób prowadzenia rozmowy powinien sprzyjać uspokojeniu i wsparciu zgłaszającego

Czynności wykonywane przez interweniujących policjantów

Po przybyciu na miejsce wezwania i potwierdzenia zasadności interwencji, policjanci mają do wykonania określone czynności:

1. ustalenie tożsamości uczestników konfliktu,
2. przeprowadzenie wywiadu z osobą powiadamiającą,
3. rozpoznanie całej sytuacji,
4. przeprowadzenie rozmowy pouczającej o naruszeniu obowiązujących przepisów i zwyczajowych zasad relacji między ludźmi,
5. pouczenie o możliwości dalszego postępowania,

6. wypełnienie druku Niebieskiej Karty,
7. w przypadku, gdy podjęte czynności nie przynoszą skutku i awantura trwa nadal, osoby w stanie nietrzeźwym należy zatrzymać i umieścić w izbie wytrzeźwień. Gdy postępowanie trzeźwego sprawcy zagraża życiu i zdrowiu domowników, powinien zostać zatrzymany.

Postawa jaką powinien przyjąć interweniujący policjant

- nie sugerowanie się tzw. pierwszym wrażeniem zastanej sytuacji,
- przeprowadzenie dokładnego rozeznania sytuacji,
- posługiwanie się ułożonymi w formie kwestionariusza pytaniami umożliwiającymi skoncentrowanie się na zebraniu najważniejszych informacji,
- zachowanie dystansu wobec manipulacji sprawców,
- skupienie się na wydarzeniach a nie na dociekaniu głębokich przyczyn konfliktu i nie występowanie w roli negocjatora czy mediatora,
- znajomość specyfiki zjawiska przemocy domowej,
- znajomość sytuacji psychologicznej ofiar, a co za tym idzie zrozumienie ich zachowań.

Rola i zadania dzielnicowego

1. założenieteczki zagadnieniowej „Przemoc domowa” i gromadzenie w niej wszelkiej dokumentacji z każdej interwencji i rozmowy,
2. nie później niż w ciągu 7 dni od otrzymania Niebieskiej Karty skontaktowanie się z rodziną w celu bliższego rozeznania sytuacji i zorientowania się jakiego rodzaju pomoc jest potrzebna,
3. prowadzenie co najmniej raz w miesiącu wizyt w rodzinie,
4. dokumentowanie każdego kontaktu z rodziną,
5. podejmowanie działań prewencyjnych wobec sprawców przemocy,
6. jeśli w rodzinie są dzieci, przekazanie tej informacji policyjnym specjalistom nieletnich i patologii,
7. za zgodą ofiary nawiązywanie współpracy z wyspecjalizowanymi instytucjami,
8. podjęcie decyzji o potrzebie przeprowadzenia w danej sprawie postępowania sprawdzającego w przypadku posiadania informacji nasuwających przypuszczenie, że popełniono przestępstwo, a w sytuacji uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa – o potrzebie wszczęcia postępowania przygotowawczego,
9. gdy w danej sprawie wszczęte jest postępowanie przygotowawcze, przekazywanie wypełnionych druków NK.

Dzielnicowy tak długo prowadzi teczkę zagadnieniową „Przemoc domowa”, dopóki z posiadanej dokumentacji i uzyskanych informacji nie wynika, że przemoc w rodzinie już nie występuje.

asp. sztab. Krzysztof Nowak

Koordinator Niebieskich Kart KRP Warszawa IV

(na podstawie publikacji Hanny Doroty Sasal: „Przewodnik do procedury interwencji wobec przemocy w rodzinie”)

„Nowoczesne zarządzanie jednostkami Policji”

Pod takim hasłem w Komendzie Stołecznej Policji odbyła się w dniach 26-28 lutego br. międzynarodowa Konferencja Szeów Policji Stolic Państw Nadbałtyckich, nad którą honorowy patronat objął Komendant Główny Policji. W spotkaniu uczestniczyli także: Wojewoda Mazowiecki Jacek Sasin, Prezydent m.st. Warszawy Hanna Gronkiewicz-Waltz, jak również przedstawiciele stołecznych policji z Helsinek, Rygi i Wilna.

Cykliczne spotkania szefów Policji są ważnym przedsięwzięciem na płaszczyźnie współpracy międzynarodowej. Dają możliwość zaprezentowania własnych działań, jak również wymiany doświadczeń, dzięki czemu te najlepsze rozwiązania mogą być stosowane w krajach partnerskich.

Było to trzecie spotkanie Szeów Policji Stolic Państw Nadbałtyckich. Poprzednie odbyły się w Wilnie (w 2006 r.) oraz Tallinie (w 2003 r.). Ich celem, zgodnie z porozumieniem z 7 listopada 2003 r., jest zintensyfikowanie współpracy w zakresie wymiany informacji oraz ograniczania przestępczości międzynarodowej.

W trakcie konferencji systemy zarządzania jednostek w stolicach swoich państw zaprezentowali: Komendant Główny Komisarjatu Miasta Wilna – Sigita Mecelica, Komendant Policji w Rydze – Andris Dzenis oraz Sze Policji w Helsinkach – Jukka Riikonen.

W KSP trwają przygotowania do kolejnego, ważnego spotkania – Konferencji Szeów Policji Kryminalnych Miast Europy Środkowej i Wschodniej, która odbędzie się 8 maja br. Głównym tematem poruszonym podczas tego spotkania będzie problematyka ekstremizmu i handlu ludźmi. Swoją obecność potwierdziły delegacje policji z: Berlina, Monachium, Wiednia, Budapesztu, Bratysławy, Pragi i Kijowa.

Rafał Marczak

Dzień otwarty warszawskiej „drogówki”

Dzień otwarty w ramach pierwszego Światowego Tygodnia Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego organizuje 24 kwietnia br. stołeczny Wydział Ruchu Drogowego. Zaproszeni goście oraz mieszkańcy Warszawy będą mogli zwiedzić budynek po zakończonym remoncie oraz przyjrzeć się pracy stołecznych policjantów. Na dziedzińcu zaprezentowany zostanie sprzęt, z którego na co dzień korzystają funkcjonariusze m.in.: motocykle i nieoznakowane radiowozy.

Warszawscy policjanci rozpoczną ten dzień od udziału we mszy świętej o godzinie 9.00 w intencji ofiar wypadków drogowych, która odbędzie się w Katedrze Polowej Wojska Polskiego pw. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski na warszawskiej starówce.

Po mszy św. o godzinie 11.00 zaplanowano uroczyste otwarcie wyremontowanej siedziby Wydziału Ruchu Drogowego KSP przy ul. Walców 15.

W nowo powstałej sali tradycyjni przedstawiciele instytucji i organizacji trwale zaangażowanych w poprawę bezpieczeństwa na drogach wręczone zostaną statuetki i dyplomy. Później nastąpi premiera filmu „Zabójcy” autorstwa stołecznego WRD oraz KWP w Poznaniu, powstałego przy

wspieraniu Krajowego Centrum Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, ukazującego przypadki naruszania prawa zarejestrowane przez wideorejestratory. Przedstawiona zostanie również prezentacja multimedialna „Pamiętaj, masz jedno życie”, zawierająca między innymi przykłady najczęstszych przyczyn wypadków oraz autentycznie zdjęcia tragicznych w skutkach zdarzeń drogowych.

Z okazji dnia WRD Poczta Polska wyda specjalne karty okolicznościowe oraz stemplel.

Dzień otwarty jest dobrą okazją do zaprezentowania osiągnięć warszawskiej drogówki oraz przybliżenia społeczeństwu problematyki zagrożeń występujących w ruchu drogowym.

Rafał Marczak

Gadu-Gadu z Policją

Specjalny numer Gadu-Gadu – GG:100997 – od ponad miesiąca jest nowym sposobem kontaktu z Policją w ramach akcji „Stop przemocy w szkołach” prowadzonej przez Wydział Prewencji Komendy Stołecznej Policji. Działania prowadzone są w trosce o dobro i bezpieczeństwo dzieci i młodzieży poprzez zapobieganie przejawom przemocy i innym niebezpiecznym zachowaniom na terenie szkół.

Na specjalny numer internetowego komunikatora stołecznej policji od 20 lutego br. wpłynęło już około 6 tysięcy zgłoszeń. Każda nadesłana informacja jest wnikliwie analizowana przez specjalnie powołany 5-osobowy zespół, którego członkowie dyżurują od poniedziałku do piątku w godz. 8.00-16.00. W pierwszych dniach uruchomienia numeru większość użytkowników chciała się upewnić czy to nie jest żart i przekonać się, co do jego autentyczności. Spora część nadsyłanych informacji ma charakter żartobliwy, jednakże wobec 600 zareagowano błyskawicznie. Wiele z nich jest weryfikowana i sprawdzana.

– Najtrudniej było w pierwszych dniach – opowiada nadkom. Piotr Idzikowski z Wydziału Prewencji KSP – kiedy napływało mnóstwo różnego rodzaju pytań i informacji. W niektórych sytuacjach korzystamy z szablonowych odpowiedzi, ale przede wszystkim staramy się wnikliwie analizować wszystkie sygnały i na każdy odpowiadać.

Od momentu uruchomienia policyjnego numeru Gadu-Gadu stołeczni policjanci **podjęli czynności sprawdzające wobec 10 przypadków usiłowania samobójstwa**. Dzięki przesłanym informacjom **ujawniono kilka osób rozprowadzających wśród młodzieży narkotyki**. Trzeba jednak zaznaczyć, że z Gadu-Gadu korzystają

internauci z całego kraju, dlatego też informacje podlegające sprawdzeniu są kierowane do innych jednostek.

– Mamy wiele sygnałów o aktach agresji w szkole, w tym ze strony nauczycieli. Są również informacje o podejrzanym zachowaniu seksualnym wobec młodzieży – mówi Piotr Idzikowski. – W sprawdzaniu tych zgłoszeń ogromną rolę spełniają policjanci z Wydziału Kryminalnego. Udało się nam wypracować doskonałe zasady współpracy i mamy nadzieję, że przyniesie to oczekiwane rezultaty.

Specjalny numer GG zapewnia bezpośredni i bieżący kontakt z uczniami szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych, którzy w ten sposób mogą informować Policję o zauważonych niebezpiecznych sytuacjach w szkole. Akcja nie jest prowadzona w trybie on-line, lecz na zasadzie pozostawienia informacji, także anonimowej, na serwerze Gadu-Gadu.

Dzięki tej usłudze kontakt jest znacznie szybszy i łatwiejszy. Wielu młodych ludzi posiada własny numer GG w komputerze lub w telefonie komórkowym i w taki sposób kontaktuje się z innymi użytkownikami. W ten sposób może pomóc nie tylko sobie, ale i tym, którzy tej pomocy potrzebują.

Elżbieta Sandecka-Pultowicz

Nowe zasady naliczania podwyżek dla policjantów

W przybliżeniu 117 zł – o tyle wzrosną w tym roku pensje policjantów. Jest to wynik porozumienia zawartego 6 marca br. pomiędzy Komendantem Głównym Policji a Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Policjantów. W wyniku przeprowadzonych negocjacji w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji wprowadzono zmianę, dzięki której mnożnik kwoty bazowej dla wszystkich policjantów od 1 stycznia br. zostanie zwiększony o 0,08.

Analiza opinii środowiska policyjnego oraz stanowisk związków zawodowych na temat podwyżek i warunków ich przyznawania doprowadziła do konieczności zmodyfikowania dotychczasowych planów w tym zakresie.

Podpisane 6 marca br. porozumienie zakończyło trwający od 30 stycznia br. spór zbiorowy w sprawie warunków i zasad podziału środków finansowych przeznaczonych na uposażenia dla policjantów w roku 2007. W porozumieniu ustalono, że warunki otrzymania uposażenia oraz dodatków do tego uposażenia zostaną określone w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zmieniającym rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad otrzymania i wysokości uposażenia zasadnicze-

go policjantów, dodatków do uposażenia oraz ustalania wysługi lat, od której uzależniony jest wzrost uposażenia zasadniczego. Zwiększenie mnożnika kwoty bazowej o 0,08 obejmie wszystkich policjantów i nie będzie wpływać na możliwość uzyskania podwyżki w ramach tzw. awansu poziomego. Pozostałe środki zostaną przeznaczone na stały wzrost dodatków służbowych i funkcyjnych policjantów od 1 stycznia br. Pieniądze na podwyżkę uposażeń zostaną wypłacone w kwietniu br. Ponadto porozumienie określa również ogólne zasady dalszej współpracy NSZZ Policjantów z komendantem głównym Policji w zakresie kształtowania płac funkcjonariuszy. Podwyżka uznaniowa uposażenia nie będzie mogła nastąpić przed upływem

roku od dnia, w którym zostało przyznane uposażenie w aktualnej wysokości.

W uzasadnieniu do rozporządzenia można przeczytać, że celem wprowadzenia przepisów jest również wykorzystanie dodatku funkcyjnego i służbowego jako narzędzia motywacyjnego dla policjantów. Dotychczas nie były one w pełni wykorzystywane ze względu na brak środków na ten cel. Obecne przepisy w połączeniu z regulacjami zawartymi w ustawie budżetowej spowodują, że możliwe będzie podwyższenie tych dodatków przeciętnie o około 68 zł na każdego policjanta.

Opracowano na podstawie porozumienia zawartego pomiędzy Komendantem Głównym Policji a NSZZ Policjantów oraz rozporządzenia MSWiA

Podwyżki dla cywili

Pracownicy Policji otrzymają od marca br. podwyżki z wyrównaniem od stycznia 2007 r. Wszyscy otrzymają średnio do pensji 70 zł brutto. Niestety w tym roku nie przewiduje się waloryzacji płac, tak więc kolejnych dobrych wiadomości w tej kwestii można się spodziewać dopiero za kilkanaście miesięcy.

Wszystkie organizacje związkowe działające w Policji były i są zaangażowane w poprawę warunków pracy i płacy pracowników cywilnych. Inicjatywę w tym względzie podjął ówczesny wiceminister SWiA Ludwik Dorn. Ustalono, że pieniądze zostaną przekazane z budżetu Policji. Uzyskane porozumienie gwarantowało również podział środków na poziomie komend wojewódzkich, wykluczając – co zaznaczają związkowcy – ewentualne manipulacje w jednostkach na niższych szczeblach.

Komendant Główny Policji Konrad Kornatowski zaaprobował ogólne zasady regulacji płac pracowników Policji, które zostały uzgodnione z przedstawicielami działających w Policji pracowniczych związków zawodowych. Następnym dniem 13 marca br. dokonano uzgodnienia zasad tej podwyżki między Międzyzwiązkowym Porozumieniem Organizacji Związkowych Reprezentujących Pracowników Policji w KSP Warszawa a Komendantem Stołecznym Policji. Podwyżką zostaną objęte osoby zatrudnione na dzień 1 stycznia 2007 r. i nadal pracujące, w tym osoby zatrudnione w ramach umowy z PFRON. Nie otrzymają jej pracownicy zwolnieni z Policji w styczniu i lutym 2007 r. oraz osoby będące w okresie wypowiedzenia stosunku pracy. Wynagrodzenie zostanie podwyższone miesięcznie w korpusie służby cywilnej w sposób następujący:

- z wysługą do 9 lat – mnożnik 0,030
- z wysługą od 10 do 20 – mnożnik 0,033.

Jak widać przyjęte zasady honorują pracowników posiadających doświadczenie zawodowe i dłuższy staż pracy.

Pracownicy nie objęci mnożnikowym systemem wynagrodzeń (normatyw) otrzymają 50 zł brutto. System naliczania jest taki, że przykładowo osoby z 20-letnią wysługą i premią regulaminową otrzymają 70-80 zł.

Podwyżka wynagrodzeń nastąpi przy wypłacie wynagrodzenia za miesiąc marzec br. zgodnie z „Regulaminem Pracy” z wyrównaniem od 1 stycznia 2007 r. Pozostałe środki zostaną rozdysponowane przy wypłacie wynagrodzenia za miesiąc kwiecień br. zgodnie z art. 27 ust. 3 Ustawy o związkach zawodowych.

- To dobra wiadomość dla pracowników Policji – mówi Jan Gałązka przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego NSZZ Pracowników Policji przy KSP. – To jedna ze spraw, którą udało się wynegocjować. Niestety nie powiodły się w tym roku starania o ulgowe przejazdy PKP. Przez trzy poprzednie lata dzięki dobrej woli kierownictwa KSP – jako jedynej w kraju komendzie wojewódzkiej – udało się pomóc dojeżdżającym pracownikom, szczególnie tym z najniższym uposażeniem. Tym razem złożyło się kilka spraw m.in.: nie wykorzystano wszystkich wykupionych w ubiegłym roku przez KSP legitymacji ulgowych na przejazdy PKP, ponadto według wymogów stawianych przez PKP akces w tej sprawie musiałyby wyrazić 10% stanu osobowego, w innym razie Przewoźnicy Grupy PKP

wykluczali jakiegokolwiek negocjacje na temat ulg – wyjaśnia Jan Gałązka.

- Najważniejszą dla nas sprawą na ten rok – mówi przewodniczący – jest wynegocjowanie zmian w tabelach zaszeregowania dla pracowników normatywnych. System funkcjonuje od wielu lat i nie jest dostosowany do zmieniającej się rzeczywistości. Większość pracowników w swoich grupach zaszeregowania ma najwyższe stawki i od lat nie mają żadnej możliwości otrzymania podwyżki. Uważamy, że tym ludziom od dawna się to należy, a są oni pomijani. Mamy nadzieję, że nasze działania pozwolą usystematyzować i uzdrowić pensje pracowników Policji – zaznacza Jan Gałązka.

Elżbieta Sandecka-Pultowicz

Ślubowanie policjantów

Uroczyste ślubowanie 108 policjantów garnizonu stołecznego Policji odbędzie się 12 kwietnia br. w Oddziale Prewencji Policji w Warszawie z siedzibą w Piasecznie. Przysięgę złożą 25 kobiet i 83 mężczyzn. Policjanci służyć będą w jednostkach organizacyjnych KSP, tj. 77 policjantów w komendach rejonowych, 26 w komendach powiatowych, natomiast 5 policjantów w Oddziale Prewencji Policji.

Nowe zasady rozliczania służbowej komórki

Dzielnicy nie będą już sami regulować rachunków za przekroczony limit impulsów służbowych telefonów komórkowych. Ewentualne zobowiązania zostaną „odciągnięte” z ich pensji. Nie wszyscy chcą wobec tego podpisać wymagane oświadczenia o przydziale telefonu.

Na podstawie rozporządzenia KGP decyzją nr 185/2003 Komendanta Stołecznego Policji uregulowano zasady używania służbowych telefonów komórkowych w całym garnizonie stołecznym. Jednocześnie na każdego dzielnicowego nałożono obowiązek posiadania służbowego telefonu komórkowego. Określono m.in. w jaki sposób ma być nagrana poczta głosowa, która powinna działać w sytuacji, kiedy nie można odebrać połączenia. Komenda Stołeczna Policji zakupiła kilkaset aparatów telefonicznych, które trafiły do wszystkich dzielnicowych. Takie rozwiązanie dało policjantom szanse nawiązania bliższego kontaktu z mieszkańcami oraz sprawiło, że stali się dyspozycyjni. W przypadku pracy dzielnicowego jest to niezmiernie ważne, bowiem najistotniejsze w ich profesji jest zdobycie zaufania ludzi. Wiele pracy włożono w rozpropagowanie danych o dzielnicowych i możliwościach kontaktu z nimi. Takie informacje znalazły się w prawie każdej klatce schodowej budynków mieszkalnych na terenie garnizonu. W ten sposób zachęcano ludzi do korzystania z pomocy funkcjonariuszy, ale również przekazywania informacji o niepokojących zjawiskach.

Jak było?

Po rozpatrzeniu ofert trzech operatorów wybrano ERE, z którą umowa jest utrzymana do dziś na preferencyjnych warunkach. Rozliczenie za telefon wyglądało następująco: KSP opłaca abonament, w który wliczono 15-minutowy limit bezpłatnych rozmów wymiennych na 60 sms-ów. Za każde „przegadane” sekundy policjant płaci sam. Standardową stawką za minutę połączenia jest 0,76 zł. Ponadto uruchomiona jest usługa „sieć korporacyjna”, która obniża koszt połączeń pomiędzy abonamentami KSP do 0,24 zł za minutę połączenia. Uruchomiona jest także opcja nali-

czania sekundowego pozwalająca wykorzystywać bardziej efektywnie przyznany limit oraz nie tracić limitu na „nieprzegadane” minuty. Z systematycznością tych opłat bywało różnie, co kończyło się blokowaniem telefonu. Na ten czas umowa była zawieszana i pojawiały się zaległości sięgające czasem nawet kilku tysięcy złotych. Ponadto zdarzały się sytuacje, że koszty przekazu pocztowego były wyższe od wysokości faktury za połączenia. Problem narastał przy odejściu policjantów ze służby lub do innej miejscowości.

W garnizonie stołecznym obowiązuje jeszcze jeden system rozliczeń służbowych telefonów komórkowych. Polega to na tym, że KSP pokrywa abonament oraz limit finansowy w wysokości 30 zł netto. Użytkownik telefonu także podpisuje oświadczenie zobowiązujące do pokrycia różnicy między rachunkiem a przyznanym limitem bezpośrednio z jego wynagrodzenia. Na takich zasadach aparaty telefoniczne użytkuje około 450 pracowników Komendy Stołecznej Policji, będących w większości na stanowiskach kierowniczych. Ten właśnie wzorzec rozliczeń przyjęto w stosunku do dzielnicowych.

Utrzymanie stworzonego w ten sposób podsystemu łączności pociąga za sobą miesięczny koszt około 17.000,00 zł.

Jak jest?

Od marca br. system rozliczania telefonów komórkowych w Komendzie Stołecznej Policji został ujednoczony. Faktury za marzec nie trafią bezpośrednio do dzielnicowych, a do wyznaczonej komórki organizacyjnej komendy stołecznej. Nie wszyscy policjanci podpisali jednak w tej sprawie stosowne oświadczenia, dlatego też będą musieli osobiście regulować ewentualne opłaty za przekroczenie limitu w kasie KSP.

Raz w miesiącu Wydział Teleinformatyki do każdej jednostki organizacyjnej KSP drogą elektroniczną przesyła wykaz użytkowników służbowych telefonów komórkowych, którzy przekroczyli limit wraz z wysokością opłat. Niestety nie wszystkie jednostki używają oficjalnych adresów stron internetowych nadanych przez KSP, a wyłącznie tam będzie kierowana ta korespondencja. Warto, więc zweryfikować w jednostkach system sprawdzania poczty elektronicznej i jej dekretowania. Wprowadzenie nowych zasad rozliczania z jednej strony zwolni dzielnicowych z obowiązku samodzielnego regulowania płatności w momencie przekroczenia limitu, a z drugiej spowoduje, że będą musieli trzymać się na baczności, aby nie „przegadać” swojej pensji. Co mówią sami dzielnicowi?

- Narzuca się na nas obowiązek użytkowania telefonów, a przyznany limit jest, powiedzmy sobie szczerze, symboliczny. Jeżeli dzwoniemy na telefon służbowy innego dzielnicowego liczone są, choć w mniejszej wysokości, koszty tego połączenia. Podobnie jest z pocztą głosową. Wprawdzie oddzwania, ale jeśli połączenie nie zostanie odebrane, jej odsłuchanie jest płatne. W rzeczywistości mało kto ją włącza.

Służbowe telefony komórkowe są z tego powodu niechcianym „bagażem”, który może dodatkowo generować koszty. Dzielnicowi mając przy sobie radiostację i telefon prywatny, uważają, że wystarcza im to do komunikacji.

Nie ulega jednak wątpliwości, że dla mieszkańców możliwość szybkiego połączenia się z dzielnicowym, który pracuje przede wszystkim w terenie, jest nieodzowna. Ponadto telefon komórkowy stanowi obowiązkowy element wyposażenia dzielnicowego.

Elżbieta Sandecka-Pultowicz

Taser X26 już na wyposażeniu stołecznych policjantów

Centralne Biuro Śledcze i policyjne jednostki antyterrorystyczne w całym kraju, w tym Wydział Realizacyjny Komendy Stołecznej Policji zostały wyposażone w elektryczne paralizatory Taser X26. Urządzenia te obezwładniają napastnika z odległości nawet 10 metrów, bez względu na jego masę i wzrost. Koszt jednej sztuki tasera to kwota rzędu 6-7 tys. zł.

W specjalistycznych ćwiczeniach z posługiwania się taserem w słupek Szkole Policji uczestniczyło 50 policjantów z całego kraju. I to oni nauczą swoich kolegów z jednostek macierzystych, jak skutecznie i bezpiecznie obezwładnić napastnika. Taser X26 nie zabija, ale skutecznie obezwładnia. Nie powoduje także trwałych obrażeń i nie jest szkodliwy dla zdrowia.

Jak działa taser? Wyrzuca on z prędkością 60 m/s w stronę napastnika dwie specjalne igły (elektrody), które wbijają się w jego ubranie. Impuls elektryczny wysyłany przez elektrody przenika przez 5 cm warstwę odzieży, a nawet kamizelkę kuloodporną. Urządzenie wysyła prąd o natężeniu 2 miliamperów. W ten sposób parali-

żowi ulegają mięśnie szkieletowe odpowiedzialne za ruch i człowiek pada na ziemię. Czas ten jest wystarczający do obezwładnienia napastnika i założenia mu kajdanek. Jednocześnie trzeba wspomnieć o tym, że urządzenie to pozwala na oddanie jednego strzału, a następnie trzeba wymienić pojemnik z elektrodami. Istnieje jednak możliwość użycia tasera z tzw. przyłożenia, czyli bezpośrednio dotykając nim napastnika.

Kiedy zastosować taser? Z doświadczeń policji innych krajów, które już od dawna używają tych urządzeń, wynika, że jest ona najbardziej przydatna przy zatrzymaniu osób z zaburzeniami psychicznymi, a także osób pod wpływem alkoholu i narkotyków.

- W naszej pracy są sytuacje, w których ten środek przymusu bezpośredniego jest przydatny - mówi jeden z policjantów Wydziału Realizacyjnego.

- Zatrzymaliśmy jakiś czas temu chorego psychicznie człowieka uzbrojonego w siekiere. Nie był to bandyta i nie chcieliśmy użyć broni palnej. Wówczas paralizator pozwoliłby go unieszkodliwić, nie narażając jego życia - dodaje nasz rozmówca. Policjanci Wydziału Realizacyjnego KSP otrzymali kilka sztuk tego rodzaju sprzętu. Tasery uzupełniły podstawowe uzbrojenie policjantów Wydziału Realizacyjnego KSP. Jeżeli sprawdzają się one podczas akcji zostaną zakupione kolejne sztuki tego rodzaju paralizatorów.

Justyna Stachniewicz

POSTAWY GODNE NAŚLADOWANIA

Policjanci nawet po służbie

St. sierż. Sebastian Adamski z mokotowskiej komendy zauważył i zatrzymał chuliganów niszczących samochody. Sierż. Paweł Nozdrzyn z komendy na Ochocie zatrzymał w tramwaju kieszonkowca, który ukrał telefon komórkowy starszej kobiecie. Obaj policjanci byli w czasie wolnym od służby.

St. sierż. Sebastian Adamski ze swojego balkoniku zauważył dwóch młodych mężczyzn, którzy niszczyli zaparkowane samochody. Dzielnicy bez namysłu chwycił za telefon komórkowy i zadzwonił do komendy. Potem

wybiegł z mieszkania i poszedł za chuliganami. Gdy nadjechał policyjny radiowóz sprawcy zostali zatrzymani.

Drugie zdarzenie miało miejsce w tramwaju linii 19. Jadący w czasie wolnym od służby

sierż. Paweł Nozdrzyn zauważył złodzieja, wyjmującego z kieszeni starszej kobiety komórkę. Funkcjonariusz od razu zatrzymał sprawcę i doprowadził go do mokotowskiej komendy.

podkom. Krzysztof Mróz

35 kilometrów marszu tropem skradzionych koni

Przez 7 godzin dzielnicowy z Dobrego w powiecie mińskim, wraz z właścicielem uprowadzonych koni, przeszli 35 kilometrów. Szukali dwóch kłaczy, które wyprowadzono w nocy z gospodarstwa. Po śladach końskich kopyt, doszli do miejsca, gdzie złodzieje ukryli zwierzęta.

Rozwiązanie tej sprawy nie było kwestią wykorzystania najnowszego sprzętu, którym dysponuje Policja. W tym przypadku dzielnicowy z Dobrego, wykazał się indiańskimi umiejętnościami tropienia. Nad ranem, kiedy właściciele zauważyli, że z ich stajni wyprowadzono

dwie żrebne kłaczki, o pomoc poprosili swojego dzielnicowego. Ten wspólnie z właścicielem, rozpoczął poszukiwania. Ślady końskich kopyt odcisnięte w ziemi, prowadziły na południe. Poszukiwawcza eskapada wiodła przez okoliczne pola, łąki, las. Policjant razem z towarzyszącym

mu właścicielem, mijali kolejne miejscowości. Ślady wiodły w kierunku południowo-wschodnim. Po 7 godzinach marszu, w leśnym zagajniku, niedaleko Posiadałów, poszukiwacze odnaleźli, przywiązane do drzewa zwierzęta.

/ms,dn/

Mieli w pamięci słowa roty

Tylko kilka minut potrzebowali stołeczni policjanci, żeby zatrzymać pijanego kierowcę pędzącego ulicami Warszawy. Funkcjonariusze, którzy na co dzień zajmują się współpracą z mediami, tym razem zareagowali na łamiącego prawo pirata drogowego.

26 stycznia br. zakończyło się na Placu Piłsudskiego uroczyste ślubowanie 518 nowo przyjętych policjantów. Kilkanaście minut później wracający do Komendy Stołecznej Policji funkcjonariusze, mając jeszcze w pamięci słowa roty zwrócili uwagę na Placu Bankowym na podejrzenie zachowującego się kierowcę. Mężczyzna

jadący czarnym Oplem Calibrą przejechał przez przejście na pieszych na czerwonym świetle i agresywnie wyprzedzał inne pojazdy. Wszystko wskazywało na to, że mają do czynienia z pijanym kierowcą. Bez chwili zwłoki ruszyli za nim w stronę Żoliborza. Wiedzieli, że trzeba działać szybko i rozważnie. Na ulicy Mickiewicza zatrzy-

mali 34-letniego Jacka W., mieszkańca Grodziska Mazowieckiego. Od 34-lątka wyraźnie było czuć woń alkoholu. Załoga drogowki, która przyjechała na miejsce tylko potwierdziła ich przypuszczenia. Mężczyzna miał około 2 promili alkoholu we krwi. Jacek W. został zatrzymany i przewieziony do komisariatu na warszawskim Żoliborzu. *uj*

Dramatyczna akcja ratunkowa

Do dramatycznej akcji ratunkowej prowadzonej przez policjantów z Pragi Północ i Białołęki doszło 3 lutego br. późnym popołudniem. Pod dwoma chłopcami na jeziorze starorzecza Wisły załamał się lód. Sierż. sztab. Sławomir Królikowski i st. post. Robert Lutostański bez zawahania wskoczyli do wody ratując życie 17-letniemu Mateuszowi. Niestety, funkcjonariuszom nie udało się wyciągnąć z wody drugiego z chłopców.

Trzech chłopców w wieku 16-17 było nad jeziorkiem starorzecza Wisły. W pewnym momencie 16-letni Mateusz H. i 17-letni Mateusz R. postanowili po lodzie przejść na drugi brzeg jeziora. Chłopcy weszli na kruchy lód na jeziorze. Gdy byli kilka metrów od brzegu załamał się pod nimi lód. Kolega natychmiast zadzwonił po pomoc. Pierwsi na miejscu byli policjanci z północnopraskiej patrolówki, którzy w momencie przyjmowania in-

formacji przejeżdżali przez rondo Starzyńskiego. Bez wahania st. post. Robert Lutostański wskoczył do wody. Za nim podążył sierż. sztab. Sławomir Królikowski. Na pomoc funkcjonariuszom przyjechała też załoga z Białołęki w składzie mł. asp. Mariusz Janiszewski i st. sierż. Tomasz Kołacz. Mundurowi wskoczyli do wody. W jeziorze było bardzo głęboko. 17-letni Mateusz ostatkiem sił utrzymywał się na powierzchni. Niestety jego

kolega już znalazł się pod lodem. Policjanci szybko wyciągnęli Mateusza R. i wezwali pogotowie. Mł. asp. Paweł Horuk i sierż. sztab. Piotr Ratajczyk pomogli wydostać się z toni policjantom. Niestety mimo wielokrotnych prób ratowania drugiego chłopca, nie udało się go wyciągnąć spod lodu. Mateusz R. trafił do szpitala. Ciało 16-letniego Mateusza H. wyłowili pływaczki straży pożarnej. *ab/ah*

Zawodowa czujność i odwaga nagrodzona

8 lutego br. w Komendzie Stołecznej Policji st. asp. Piotr Gontarz z Referatu Kryminalistyki Komendy Powiatowej Policji w Mińsku Mazowieckim, został nagrodzony przez Komendanta Stołecznego Policji. Funkcjonariusz zatrzymał na jednej ze stacji benzynowych sprawcę śmiertelnego wypadku drogowego. Komendant Stołeczny Policji spotkał się też z czterema policjantami, którzy uratowali życie chłopcu, który topił się w Wiśle.

Do zatrzymania drogowego przestępcy doszło na jednej ze stacji benzynowych w Mińsku Mazowieckim. Policyjny technik, tankując radiowóz zwrócił uwagę, na Wartburga, który podjechał pod dystrybutor. Kilka szczegółów przykuło uwagę poli-

cjanta. Uszkodzenia auta, jego kolor, nasunęły sugestię, że może to być auto, sprawcy, który brał udział w śmiertelnym zdarzeniu. Mężczyznę zatrzymano, a samochód poddano wstępnym badaniom na policyjnym parkingu. Właścicielem okazał się 50-letni

mieszkaniec Mińska Mazowieckiego Waldemar Ł., a Wartburg był narzędziem w rękach drogowego pirata. Zatrzymanemu mężczyźnie przedstawiono zarzut spowodowania wypadku ze skutkiem śmiertelnym i ucieczkę z miejsca tragedii.

Poszedł po napój, wrócił ze złodziejem

Detektyw ze stołecznego Wydziału dw. z Przystępczością Samochodową KSP zatrzymał poszukiwanego od ponad roku złodzieja samochodowego.

31-letniego Marka T. ps. „Siwy”, jak się okazało, obecnie ekspedienta w sklepie spożywczym na Pradze Północ zauważył, gdy wszedł do środka, aby kupić napój. Zaskoczonego przestępcę

natychmiast osadzono w policyjnym areszcie, skąd zostanie przewieziony do zakładu karnego, aby odbyć tam karę 6 lat więzienia za kradzież aut. Zatrzymany mężczyzna jest Policji dosko-

nale znany. To członek, rozbitej w 2004 r. przez stołecznych policjantów, grupy przestępczej zajmującej kradzieżami samochodów luksusowych, głównie marek japońskich. */AK/*

Czy warto interesować się kluczami samochodowymi?

Coraz powszechniejszym przestępstwem są fikcyjne kradzieże samochodów w celu wyłudzenia nienależnych odszkodowań od firm ubezpieczeniowych. W tego typu przestępstwach szczególną rolę odgrywają klucze samochodowe, które często bywają jedynym dowodem ich popełnienia. Klucze samochodowe można poddać badaniom mechanoskopijnym pod kątem określenia oryginalności, możliwości kopiowania, zakresu użytkowania itp. celem uzyskania dowodów do prowadzonych postępowań.

Klucz samochodowy kojarzy się zazwyczaj z kawałkiem odpowiednio wyprofilowanego metalu. Jednakże rozwój techniki motoryzacyjnej spowodował, że klasyczne klucze z metalowymi grotami odchodzą w zapomnienie, a ich miejsce zastępują klucze – urządzenia spełniające wiele różnorodnych funkcji. Nowoczesny kluczyk – to połączenie precyzyjnej mechaniki z elektroniką, czasami nieomal mikrokomputer.

Wykonanie kopii kluczy, czyli ich duplikatów, odbywa się przy użyciu urządzeń zwanych kopiarkami. W zależności od typu klucza kopiowanie odbywa się na różnych urządzeniach. Wspólną zasadą jednak jest przenoszenie przebiegu grani roboczej z jednego klucza (kopiowanego) na inny (dorabiany). W budowie kopiarki zasadniczą rolę odgrywa wodzik, który odwzorowując grań roboczą, porusza się po jej obrysie oraz frez, profilujący, skrawający grań roboczą klucza dorabianego. Klucz można dorobić metodą bezstykową, nie pozostawiając na brzeszczocie śladów kopiowania na podstawie znajomości kodu klucza oraz przy użyciu klucza oryginalnego, po sczytaniu przebiegu grani roboczej przez odpowiednie urządzenie. Można też wykonać odwzorowanie przebiegu grani roboczej przy użyciu, np. plasteliny i na tej podstawie wykonać duplikat. Niektóre osoby, mające odpowiednią wiedzę w tym zakresie, potrafią zapamiętać przebieg grani roboczej.

Obecnie w punktach dorabiania kluczy można nabyć oryginalne surówki kluczy. Znajdują się tam również klucze z wyprofilowaną granią roboczą znanych producentów. Takie klucze zewnętrznie nie będą się różniły od oryginalnych, tj. otrzymanych z zakupem nowego pojazdu. Wraz z rozwojem techniki motoryzacyjnej, producenci pojazdów zaczęli wprowadzać jako standard seryjnego wyposażenia samochodów, tzw. immobilisery – czyli urządzenia rozłączające układy sterujące rozruchem i pracą silnika pojazdu. Układem obsługującym immobiliser, który zdobył największe uznanie jest elektronicznie kodowany kluczyk zaopatrzone w tzw. transponder. Transponder jest zminiaturyzowanym urządzeniem elektronicznym zdolnym do aktywnej transmisji informacji cyfrowej przekazywanej bezstykowo z określonej odległości do czytnika.

Ponieważ nieodłącznym elementem kluczy stały się transpondery, w celu uniknięcia pomyłki w ocenie ich oryginalności, powinno się każdorazowo badać „elektronikę” klucza. Badanie takie daje nam możliwość ustalenia: obecności transponera, jego ID, kodu, typu, oraz określenie przynależności. Typ transpon-

dera, m.in. określa i jest związany z typem i rodzajem klucza, wytwórcą, marką, modelem i rokiem produkcji pojazdu. Dane te można odczytać przy pomocy specjalistycznych urządzeń – czytników i porównać z odpowiednimi katalogami. Badania takie powinny stanowić obok badań klasycznych nieodłączny, uzupełniający element opinii kryminalistycznej.

Klucze nieoryginalne, z wyglądu mogą nie różnić się od fabrycznych, tj. takich, które dostarczono z pojazdem. Jednak zawarta w nich informacja elektroniczna wskaże ich nieoryginalność. Przypadki nieoryginalności łatwo jest ustalić przy użyciu czytników, np. stwierdzić: brak transponera w jednym z kluczy, obecność marki transponera, która nie została przypisana danemu pojazdowi, nie oprogramowany transponder, skopiowany kod transponera. W innych przypadkach jesteśmy w stanie uzyskać informacje, czy dany klucz był zaprogramowany fabrycznie, czy wykonywano z niego kopie, w jakiej ilości oraz inne informacje.

W kluczykach samochodowych nowej generacji w miejsce tradycyjnego transponera zastąpiono – mikrokontrolerem. Mikrokontroler jest scalonym układem cyfrowym, który oprócz wbudowanej jednostki centralnej, posiada zintegrowaną pamięć oraz układy wspomagające.

Coraz częściej klasyczne klucze samochodowe zastępowane są tzw. kluczami elektronicznymi. Występują one w postaci: sterowanych przyciskami kart chipowych, kart zbliżeniowych lub też nadajników, w dwóch

zasadniczych odmianach: kart w wersji ze zdalnym sterowaniem, zaopatrzonej w przyciski oraz kart zbliżeniowych pozwalających na automatyczne wykrycie obecności użytkownika po jego zbliżeniu się do pojazdu. Karty chipowe działają na zasadzie aktywnej emisji modulowanych fal radiowych przesyłanych do czujników umieszczonych w pojeździe. Tradycyjne stacyjki zastępują specjalne czytniki umieszczone w desce rozdzielczej. Karty zaopatrzone są w kluczyki służące wyłącznie do mechanicznego, awaryjnego otwarcia drzwi pojazdu. W karcie zostają zakodowane również informacje techniczno-eksploatacyjne, w tym numer identyfikacyjny VIN pojazdu, do którego karta została indywidualnie przypisana. Z takimi kluczami możemy spotkać się, np. w samochodach marki Renault.

Stosowany przez BMW system zabezpieczenia pojazdu został zintegrowany z aktywacją i dezaktywacją systemu alarmowego. W kluczu zostają zakodowane informacje techniczno-eksploatacyjne, obejmujące nawet 2 strony maszynopisu, w tym numer identyfikacyjny VIN pojazdu, do którego klucz został indywidualnie przypisany.

Mam nadzieję, że zawarte w tym opracowaniu zagadnienia przybliżą funkcjonariuszom służb kryminalnych i dochodzeniowo-śledczych problematykę kluczy samochodowych co w efekcie uczyni skuteczniejszą walkę z przestępczością samochodową.

specjalista Laboratorium Kryminalistycznego

Komendy Stołecznej Policji

nadkom. Janusz Dobrowolski

